

Rigsdagstidende.

1854. Forhandlingerne paa Landstinget. № 80.

Femte Sæssion.

59de Møde.

Torsdagen den 2den Februar.

(Forts.)

Bardenfleth (fortsat): Det er jo det, de hidtil gjældende Love foreskryve, at alle Tyendeforhold skulle indgaaes paa et halvt Aar; og dette har her i Landet vist overhovedet havt en meget velgjørende Indflydelse. Det er godt, at Huusbonden og Tyendet vænnes til hinanden, og at de strax gaae ind i Forholdet med den Tanke, at det maa vare en vis længere Periode. Derved søger man strax at lempe sig noget efter hinanden, medens derimod, naar en saadan længere Periode ikke stilles i Udsigt, de første Ulemper af denne Samværen let give Anledning til Rivninger, som ville føre til, at enhver af Parterne saa snart som muligt søger at hæve Forholdet. Det kan, naar det bliver hyppigere, let medføre som almindelig Stik og Brug, at Tyendeforholdet indgaaes paa den i Lovudkastet fastsatte korteste Tid af een Maaned, og jeg vilde finde, at det vilde være en særdeles uheldig Forandring af det bestaaende Forhold, dersom man for Fremtiden skulde have det som Regel her i Landet, at Tyendeforholdet blev indgaaet maanedsviis istedetfor halv-aarsviis. Det er ganske vist, at paa enkelte Steder her i Landet, og navnlig i Hovedstaden, er der særegne Forhold, som slet ikke finde Sted i det øvrige Land, og som gjøre det ønskeligt for Huusbonden at kunne erholde Tyende paa kortere Tid. Der er ogsaa en større Tilstrømning og Afgang baade mellem Huusbonden og Tjenestefolkene, saa at det for begge Parter vilde være en stor Uleilighed, dersom man ikke kunde indgaae et kortere Tyendeforhold, end paa et halvt Aar. Derimod troer jeg ikke, at der paa Landet har

været sølt væsentlige Ulemper af den foreskrevne halv-aarige Tjenestetid, medens jeg derimod mener, at der har været særlige Goder, der have flydt deraf, og jeg troer, at man vil udsætte sig for at miste disse Goder, dersom det af det ærede Udvalg gjordes Forslag i denne Retning skulde træde i Kraft.

En anden Indvending, som jeg har med Hensyn til Lovudkastet, og som ogsaa angaaer dets vigtigste Principer, er, at det synes mig, at det ærede Udvalg har taget paa den ene Side vel meget Hensyn, og paa den anden Side vel lidet Hensyn til det Sted, hvor Tyendecontracten skal udføres, det Sted, hvor Huusbonden opholder sig, og hvor Tjenesten skal gaae i Dpsyldelse. Det er saaledes foreslaaet af det ærede Udvalg, at den Bestemmelse i Lovudkastet, at 6 Mile skulde være Grænsen for, hvor langt Tjenestetyende skulde være pligtig at følge med Huusbonden, skulde forandres, saaledes at, naar Huusbonden flytter mere end een Miil fra hans hidtil havte Dpholdssted, skulde Tjenestetyendet ikke være pligtig at følge med ham, og paa den anden Side følget det ogsaa af Lovudkastets Bestemmelser, som de af det ærede Udvalg ere modificerede, at et Tyende, som er fastet paa en Gaard, som sælges, vilde være berettiget til at tage bort fra Tjenesten, naar Salget er effectueret, og den nye Kjøber tiltræder Eiendommen; thi da ansees Tyendeforholdet for ophævet, uagtet Stedet forbliver det samme, og de Tjenestetyender, som have været antagne til at udføre de Forretninger, som henhøre til Landbruget, ere altsaa ikke forpligtede til, uagtet Stedet bliver det samme, at forsætte deres Tjeneste og heller ikke til at flytte med deres forrige Huusbond, naar han flytter mere end een Miil bort fra sit hidtil havte Dpholdssted. Dette synes mig er at tage baade for lidet og for meget Hensyn